

тако даље.

Нови вид заштите су следећи државни органи:

1. Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
2. Заштитник грађана
3. Повереник за заштиту равноправности.

За овде државне органе карактеристично је да врше нову, специфичну контролу рада администрације и обезбеђују да администрација својим поступањем поштује људска права и слободе.

1. Слободан приступ информацијама од јавног значаја.

1.1. Појам информације од јавног значаја.

Информација од јавног значаја је свака информација, односно податак који настане у раду неког државног органа, без обзира на њену објективну важност, тј. важност коју има у друштву. Релевантност те информације може се односити на више људи или на појединца.

Закон о слободном приступу јавним информацијама даје правну дефиницију информације од јавног значаја, па тако каже да је информација од јавног значаја информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Постоје одређени услови који се морају испунити да би се неки податак сматрао информацијом од јавног значаја:

- да је настао у раду органа јавне власти,
- да тај орган јавне власти поседује тај податак,
- да је садржана у одређеном документу,
- да јавност има оправдан интерес да је зна, тј. да зна садржину те информације.

Ови услови се кумулативно морају испунити, што значи да се сви услови морају заједно испунити да би се информација сматрала да је од јавног значаја. У утврђивању испуњености услова, најтеже је утврдити шта је то „оправдан интерес” јавности. Оправданост је појам који је врло релативан и субјективан. Оно што се неке чини оправданим, другом не мора бити. Узимајући у обзир сам институт повереника за информације од јавног значаја, као институт ограничавања злоупотреба власти, „оправдан интерес” можемо описати као „интерес појединца, групе људи или целог друштва да буду упознати са чињеницом да се десио одређени догађај који може имати позитивне или негативне последице по тог појединца, групу људи или друштво, као и да буду упознати са детаљима тог догађаја”.

У одређеним случајевима, Закон уводи претпоставку оправданости јавности да зна, па тако се наводи да ће се увек сматрати оправданим уколико се ради о заштити здравља становништва и животне средине, односно о постојању угрожености здравља људи и животне средине.

С друге стране, Закон уводи претпоставку „оправданости јавности да зна”, што значи да се увек сматра да јавност има право да зна, осим уколико орган јавне власти не докаже супротно. То у пракси значи да лице које тражи информацију не мора да доказује оправданост.

1.2. Ограничење права на доступност јавним информацијама.

Право на доступност јавним информацијама представља у себи разраду више уставом гарантованих људских права и слобода. Најдиректнија веза и практично, разрада је са правом на обавештеност (члан 51. Устава) по коме свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештаван о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то